

קאהן. כינור עם נשמה

חופע

קני שוטון

זינפלד נגד נפטלין

שולם עליכם בבית שלום עליכם. והערב: מענדי קאהן ודער יידיש עקספרעס במופע מוויקלי עכשווי ביידיש. האולם מלא. בעלי האוד-ניים שהלקם כבר, מה לעשות, לא שומעים כל כך טוב, ניגשים לאדון סאונדמן ומבקשים ממנו להגביר איביסלע. כולם יהודים טובים, כולם אוהבים את התורה ואת שפתם שהולכת ונעלמת מן העולם, וכאן, בבית שלום עליכם, הם עושים הכל כדי שלא יארוז להם אותה בנפטי לין ויכסו בעפר.

מענדי קאהן, 35, שנראה כמו קריימר מ"זינפלד" (ככה אומרים "סיינפלד" ביידיש), נותן שואו היסטרי בשפתם של הפולנים. הקהל, שלא רק חובב את הצליל של השפה כמוני, אלא גם דובר אותה, מתמורג. אני לא יודעת אם בורשה הם הלכו לעתים תכופות למופע סטנד אפ ביידיש, אבל זה של מענדי ללא ספק עושה להם את זה.

הגברת במעיל פרווה שחולקת איתי משענת למרפק נראית מוטרדת ושואלת אם אני מבינה, וכשאני עונה שלא, היא לא יכולה להתאפק ושואלת מה מיידלע כמוני עושה פה. אוי אברוך, גם אין כאן חתיכים מתחת לגיל 60 וגם אני צריכה להסביר עכשיו לגברת מינק שלשמוע את דודו

מענדי קאהן סחף את הפולניות בבית שלום עליכם

פישר בפול ווליום עושה לי רק טוב. גורנישט. היא לא תבין. הרער יידיש עקספרעס על ששת נגניה הם ביגע מציעא. הכינור, גם כשהוא חשמלי, עדיין מצליח להישאר הכלי הכי יהודי ומלא נשמה שיש. הם מנגנים מה שקאהן מגדיר כ"מוזיקת עולם לכיוון הגיו אייג', בשילוב עם קצת סלסה, קצת צועני, חזנות, שאנסונים, בלוז, רוק ואפילו מורחזי. את כל זה", מסביר קאהן, שהושפע במיוחד מז'ק ברל ומליאונרד כהן, "אני מנסה לחבר לתרבות היידיש".

מאיציק מאגנר ויל פרץ (כולם בעברם משוררים ובהווה רחובות מוכרים) עובר קאהן לבצע את "Ne Me Quitte Pas" של ז'אק ברל, שיר הנושא מ"הבורגנים". בגירסתם של הלודג'אים, "Fever" הופך להיות פיבער, וזה כבר לא סקסי כל כך, וקצת מיותר.

קאהן הוא פרפורמר ענק, שמצליח גם לשיר, גם לשחק, ולהחיות לא רק את השפה אלא גם את הקהל. אבל בוא נוותר על הקאברים ונשיר שוב את "יוסל בער" או "שא שטיל" שהם, מה שנקרא אצלנו בעיירה, לחן עממי, ויסלח לי מי שיסלח, אין כמו קליינע תרבות בטעם של קניידלער.

מענדי קאהן ודער יידיש עקספרעס. שבת שעברה בבית שלום עליכם.